

for derigennem at godtgøre Nødvendigheden af at stride til Tilvejebringelsen af en Statistisk angaaende disse Erhverv. Vi maa nemlig ønske, at en saadan Statistisk bliver udarbejdet, der giver fuld Klarhed over, hvordan disse Næringsveje ere stillede i økonomisk Henseende, og hvilken Betydning man kan tillægge dem i Samfundet. I alt Fald er det ud fra denne Betragtning, at Udvalget er gaaet med til at anbefale den foreslaaede Industritælling. Efter Motiverne, som ledsage Forslaget, er det Mening, at denne Tælling skal foregaa en Dag i den sidste Halvdel af Maj Maaned gennem Besvarelsen af Spørgsmaal, der ere opstillede paa et Skema. Dette Skema udsendes gennem Øvrigheden til enhver Mand eller Kvinde, der driver selvstændigt Erhverv ved Haandværk eller industriel Virksomhed. Herunder maa saa tillige indbefattes de Landhaandværkere, der kun delvis fortjene deres Udkomme ved Haandværket, og endelig Møllerier, Mejerier og Slagterier paa Land og i By, og herunder maa desuden ogsaa henregnes foruden de egentlige Haandværkere og industridrivende alle dem, der eje eller lede en Betskædningsforretning, der helt eller delvis tilvirke de Varer, som de handle med, og sluttelig de industrielle Virksomheder, der ejes af Aktieselskaber og af Stat eller Kommune. Udstyret til dette Skema, som man mener at ville udsende, har foreligget Udvalget. Men dette har ikke fundet nogen Anledning til at gøre Bemærkninger af væsentlig Betydning derimod. Det er en Selvfølge, at den endelige Affattelse af dette i Virkeligheden er en Sag, der kun vedkommer Administrationen, og Udvalget kan selvfølgelig ikke have noget Ansvar med Hensyn til, hvorledes den endelige Affattelse vil blive. De Spørgsmaal, som man paatænker at opstille paa dette Skema, gaa ud paa at faa at vide, hvor længe den paagældende Forretning har været i Virksomhed, hvad dens Firanavn er, hvem der ejer den, hvor mange Arbejdere den beskæftiger — dels Personale i overordnede Stillinger, dels Personale i underordnede Stillinger — og med Hensyn til Arbejderne, hvilken Alder de have, og af hvilket Køn de ere, samt om de ere gifte eller ugifte. Endelig ønskes man Svar paa Spørgsmaalet om, hvor stor Arbejdsfortjenesten for hver enkelt Gruppe af Ar-

bejdere har været i Agen forud for den Dag, Tællingen foregaa. Desuden paatænker man ogsaa, at ville søge Spørgsmaalet om Produktionens aarlige Bruttomængde og Bruttoværdi besvaret, ligesom ogsaa Spørgsmaalet om Arten af de Kraftmaskiner, der benyttes i de forstellige Bedrifter. Man har imidlertid ikke ment, det kunde nytte at stille Spørgsmaal herom paa Skemaet og har derfor maattet gaa en anden Vej for at faa disse Spørgsmaal besvarede tilfredsstillende. Man har da henvendt sig til Fabrikinspektørerne, som fungere i Henshold til Loven af 12te April 1889, og man har faaet Bøfte om Bistand fra deres Side til at faa disse Spørgsmaal besvarede, og det ikke blot for de industrielle Virksomheder, som høre ind under deres Tilsyn, men ogsaa f. Eks. for Haandværk, som drives fabrikmæssig, og andre Virksomheder, der ere i Slægt med dem. De tre Spørgsmaal, jeg her har omtalt, kunne egentlig kun besvares fyldestgørende ved personlig Henvendelse til vedkommende Ejer eller Driftsbestyrer, og det er derfor, man har fundet det nødvendigt at gaa den Omvej. Fabrikinspektøraterne ville i Løbet af Sommeren udsende — det er naturligvis et Arbejde, der ikke kan gøres i Hast — Assistentter for at indhente de ønskede Oplysninger. Dette om Maaden, hvorpaa Tællingen i Hovedtrækkene paatænkes gennemført. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget med den af Udvalget stillede Ændring til Vedtagelse.

Finansministeren (Pittichau): Jeg kan ikke andet end udtale min Tilfredshed over, at hele Udvalget har sluttet sig til Lovforslaget, kun med en lille Ændring til § 2, til hvilken jeg har sluttet mig. Jeg finder ikke nogen Anledning til at gaa ind paa den ærede Ordførers Betragtninger om Industriens og Haandværkets Forhold til Agerbruget og hans Paavisning af de Konfliktpunkter, der synes at være oppe i den indbyrdes Konkurrence. Jeg finder det langt rigtigere, at jeg kun udtaler Haabet om, at begge disse Erhverv, Industri og Haandværket paa den ene Side og Landbruget paa den anden Side, maa kunne blomstre, uden at den ene skal kunne konkurrere paa en uheldig Maade med den andens Virksomhed, men saaledes at de meget mere maatte komme